

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

غرور

هر آن کس، که در بیشه زار عشق شاخه های سبز غرورش را می شکند، فرجامش
خاکستری به دست طوفان رسوائی ست.

پرستوی امید

از روزنه پرنور سحر طنین ترانه محبت آمد و در کنگره های دلم پرستوی امید منقار
کوبید.

پیوند

در شفافیت این صبح دلپذیر، عاشقانه ترین سرود را از حنجره زیبای پرندگان می شنوم،
که با تار و پود وجود پیوند خالی از رنگ و ریاء دارند.

سایه بان

به باغی قدم گذاشتم، طراوت نسیم سحرگاه تپش نبضم را در اختیار گرفت. کنار درختی
نشستم و با برگهای سبز بی حساب لحظه های به غارت رفته زندگانیم را قیاس کردم.
آه! برگها بر زمین سرد خزان کوچیدند و من بی سایه بان ماندم.

(ناهید "غزل" غنی زاده)